

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 67Csp/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125205295
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Mičková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7125205295.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Jankou Mičkovou, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom v C., D. XX, zastúpenej: JUDr. Monika Marjanovič, advokátka, so sídlom v Košiciach, Urbánkova 6, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 100,-eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 28.03.2025 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1.000,-eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Taktiež žiadala nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 27.11.2012 podpísala s právnym predchodcom žalovaného – Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155, so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy č. 1 (ďalej len „VÚB, a. s.“) Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. Na základe tejto žiadosti VÚB, a. s. poskytla žalobkyňi úver 2.400,-eur s výškou mesačnej splátky 80,-eur a úrokovou sadzbou 1,9% p.m./22,80% p.a.. Súčasťou žiadosti bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy v predtlačenom znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nespĺním svoj záväzok splácať povinné splátky v stanovenej lehote splatnosti podľa tejto Zmluvy, Banka bude oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia pohľadávky Banky voči mne. Výška zrážok zo mzdy a iných príjmov bude zodpovedať výške povinných splátok v omeškaní podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ Žalovaný listom zo dňa 12.01.2024 požadoval od zamestnávateľa žalobkyne vykonávanie zrážok zo mzdy na uspokojenie pohľadávky vo výške 5.965,13 eur. Mestský súd Košice rozsudkom spis. zn. 19Csp/41/2024 zo dňa 03.03.2025 určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá medzi žalobkyňou a VÚB, a. s. v bode 22 Žiadosti o poskytnutie Bankomatky Quatro zo dňa 27.11.2012 je neplatná. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2025. Súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá v Zmluve o úvere nebola dojednaná individuálne, preto je pre jej neurčitost' neplatná, keďže neobsahuje označenie pohľadávky, uspokojenie ktorej sa dohodou má vykonať a ani výšku dohodnutých zrážok zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy nemala povahu samostatnej listiny a nevyplývalo z nej pre spotrebiteľa žiadne poučenie o jej

následkoch. Bola včlenená do ostatného obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez akéhokoľvek grafického oddelenia od iných ustanovení, čo budilo dojem, že aj tieto ustanovenia sa týkali podmienok poskytnutia úveru. Dlžník – spotrebiteľ nemal možnosť vyhnúť sa uzatvoreniu tejto Dohody a v čase, keď ešte nemal voči dodávateľovi žiadny dlh, teda sa v podstate vopred vzdal svojho majetkového práva na časť mzdy pre prípad svojho omeškania. Napokon súd uzavrel, že dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako ju vopred pripravil veriteľ a ako ju vopred včlenil do zmluvného formulára zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňovala veriteľovi vymôcť aj také plnenia, ktoré vyplývajú z neplatných zmluvných dojednaní, či neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa mala za to, že intenzita zásahu do práv spotrebiteľa (použitie neprijateľných podmienok), výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným 5.965,13 eur a dĺžka trvania závadného stavu (od uzatvorenia zmluvy dňa 27.11.2012 až do právoplatného rozhodnutia 25.03.2025, 12 rokov), sú objektívne spôsobilé vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobkyne (znižovanie životnej úrovne na úkor žalovaného) a vyvolať u nej strach a obavy z možnej výšky dlžnej sumy, ktoré od nej žalovaný môže vymáhať. Taktiež bola žalobkyňa nútená domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Žalobkyňa je toho názoru, že v zmysle § 3 ods. 5, posledná veta, zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa má právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výšku stanovila na 1.000,-eur, ktorá suma bude mať podľa žalobkyne dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu a dostatočný sankčný charakter pre žalovaného. Žalobkyňa ešte uviedla, že VÚB, a. s. uzatvorila so žalovaným dňa 18.08.2023 Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpila na žalovaného aj pohľadávku zo Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 27.11.2012.

3. Spolu so žalobou žalobkyňa predložila súdu rozsudok Mestského súdu Košice spis. zn. 19Csp/41/2024 zo dňa 03.03.2025, Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 27.11.2012 a Výzvu zamestnávateľovi žalobkyne na realizovanie zrážok zo mzdy.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe nesúhlasil s podanou žalobou, pričom v prvom rade namietol svoju pasívnu vecnú legitimitáciu, keďže sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne a nemal by preto za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne zodpovedať. Dohodu o zrážkach zo mzdy žalobkyňa uzatvorila s právnych predchodcom žalovaného, ktorý koncipoval zmluvné dojednanie, ktoré bolo vyhodnotené ako neplatné, preto žalovaný nemohol porušiť akékoľvek právo žalobkyne. Aj v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ domáhať ochrany svojho práva na súde a ak takéto porušenie práva úspešné uplatní, má právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré však môže požadovať len od toho, kto za takéto porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Cdo/107/2021 z 28.02.2023 a rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Cdo/80/2020 zo dňa 24.08.2022. Žalovaný ďalej považoval žalobu za nedôvodnú, keďže nie je zrejmé, akého konkrétneho porušenia spotrebiteľských noriem sa mal žalovaný dopustiť. Totiž, v žalobe absentujú skutkové tvrdenia vo vzťahu k akémukoľvek porušeniu práv spotrebiteľa. Žalobkyňa v podanej žalobe zoširoka cituje rozsúdenú vec (19Csp/41/2024), ktorej však podľa žalovaného už v tomto čase netreba prikladať žiadnu dôležitosť. Dôležité je podľa žalovaného, ako žalobkyňa vymedzuje svoje právo na zaplatenie finančného zadosťučinenia a ako dospela k jeho výške. Žalobkyňa využívala služby právneho predchodcu žalovaného od 27.11.2012, pričom žalovaný eviduje v zmysle prílohy Zmluvy o postúpení pohľadávok nedoplatok vo výške 4.912,36 eur. Teda žalobkyňa nesplatila ani len istinu pohľadávky. Napriek tomu bez predchádzajúcej výzvy podala žalobu o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy spolu s neodkladným opatrením a následne žalobu o priznanie primeraného zadosťučinenia. V oboch konaniach je žalobkyňa zastúpená advokátom, preto podľa žalovaného pretláčaný status slabšieho a neskúseného spotrebiteľa neobstojí. Rovnako neobstojí ani údajný strach žalobkyne a neistota, akú sumu musí žalovanému zaplatiť. Uvedené „príbehové“ tvrdenia žalobkyne podľa žalovaného neobstoja, nakoľko nemajú oporu v objektívnej realite a navodzujú dojem, že spotrebiteľ je pre svoj spotrebiteľský status automaticky finančne negramotným subjektom, ktorý by ani nemal vstupovať do žiadnych zmluvných vzťahov. Žalobkyňa bola z výzvy zamestnávateľovi o zrážkach zo mzdy, ako aj predchádzajúcich počestných výziev právneho predchodcu žalovaného dostatočne informovaná o výške dlžnej sumy. Taktiež podľa žalovaného žalobkyňou uvádzaný „závadný“ stav netrval od uzatvorenia zmluvy v roku 2012 do právoplatného rozsudku 2025, ale logicky od roku 2024, kedy si žalovaný uplatnil vtedy platnú dohodu. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že musela aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby, pretože jej hrozila finančná ujma, žalovaný sa pýta, prečo nezačala rokovania s veriteľom ohľadne výšky dlžnej sumy a možného riešenia situácie. Taktiež žalovaný nechápe, prečo žalobkyňa potom, čo bola úspešná v súdnom konaní spis. zn. 19Csp/41/2024, v ktorom jej bola priznaná aj plná náhrada trov

konania, podala ďalšiu žalobu, kde požaduje ďalšie trovy a zahŕcaje tak súdy aj veriteľa. V ostatnej časti žaloby sa podľa žalovaného jedná o polemiku žalobkyne, ku ktorej vôbec nedošlo. Žalobkyňa neiniciovala so svojim veriteľom žiadne rokovania ohľadom úhrady dlžnej sumy, pričom samotnú výšku pohľadávky ani nerozporovala. Polemiky o neznámej dlžnej sume, či možnom bezdôvodnom obohatení sú preto podľa žalovaného založené na špekuláciách žalobkyne s cieľom čo možno najviac vylepšiť svoju pozíciu v tomto konaní. Podľa žalovaného žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno v rozsahu údajne porušených spotrebiteľských práv. Taktiež výška uplatneného primeraného zadosťučinenia je podľa žalovaného ničím nepodložená a to tým viac, že žalobkyňa neuhradila ani sumu istiny. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodovaciu prax súdov (vrátane Mestského súdu Košice a jemu nadriadeného súdu), v zmysle ktorej súdy priznávajú finančné zadosťučinenie pri neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výške 100,-eur. Žalovaný napokon poukázal na vybrané rozhodnutia prvostupňových a odvolacích súdov v obdobných veciach.

5. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrvala na svojich právnych argumentoch vyjadrených v žalobe. Nad rámec žaloby uviedla, že samotná povaha finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Žalobkyňa ďalej k tvrdeniu žalovaného, že neuhradila sumu istiny uviedla, že túto uhradila, avšak vzhľadom na čerpanie úveru od roku 2012 výpismi z účtu nedisponuje. Vzhľadom na výšku nedôvodne požadovanej sumy 5.965,13 eur, ktorá mala byť uspokojená na základe zrážok zo mzdy, je podľa žalobkyne suma finančného zadosťučinenia 1.000,-eur primeraná. Ohľadne výšky finančného zadosťučinenia priznávanej súdmi žalobkyňa poukázala na vybrané rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach. K žalovaným namietanému nedostatku pasívnej legitímácie žalobkyňa uviedla, že ak je žalovaný na jednej strane subjektom, ktorý si uplatňoval plnenie voči dlžníkovi, tak na druhej strane ostáva jeho vecná legitímácia zachovaná aj v prípade, ak žaloba týkajúca sa spotrebiteľskej zmluvy smeruje voči nemu ako žalovanému. Vzhľadom na podstatu a právne dôsledky inštitútu cesie (postúpenie pohľadávky), v dôsledku ktorej sa nový veriteľ stáva legitímnym, nielen faktickým, ale aj právnym nástupcom pôvodného veriteľa, pretože vstupuje v plnej miere do práv a povinností pôvodného veriteľa, možno mať za to, že postupník vstupuje nielen do práv a povinností pôvodného veriteľa, ale vstupuje aj do jeho „zodpovednosti“.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 06.10.2025, na ktorom vec prejednal za účasti právneho zástupcu žalovaného. Žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne ospravedlnila svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a súhlasila s prejednaním veci bez jej prítomnosti. Právny zástupca žalovaného k veci opätovne uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú a nestotožňuje sa s právnym názorom žalobkyne ohľadne jeho pasívnej vecnej legitímácie. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia uviedol, že v obdobných súdnych sporoch súdy pri zistení neprijateľných zmluvných podmienok priznávajú zadosťučinenie v rozsahu od 50 do 100 eur, pričom vždy zvažujú, či žalobca v danom úverovom alebo obdobnom právnom vzťahu splnil svoj záväzok voči veriteľovi, čo nie je tento prípad.

7. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Právny predchodca žalovaného a žalobkyňa podpísali dňa 17.11.2012 a 27.11.2012 Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 2.400,-eur. Žalobkyňa sa v zmluve zaviazala poskytnutú sumu vrátiť, a to v 47 mesačných splátkach po 80,-eur vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Výška poslednej splátky bola dohodnutá na 15,13 eur. V Zmluve bola dohodnutá RPMN 26,07% a priemerná RPMN 23,83%, celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola 3.695,13 eur a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom boli 1.295,13 eur. Súčasťou Zmluvy bola v čl. V bod 22 aj Dohoda o zrážkach zo mzdy.

9. Rozsudkom Mestského súdu Košice spis. zn. 19Csp/41/2024 zo dňa 03.03.2025 súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretá medzi žalobkyňou a Všeobecnou úverovou bankou, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom: Mlynské nivy š. 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 v bode 22 Žiadosti o poskytnutie Bankomatky Quatro zo dňa 27.11.2012 je neplatná. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená v rámci formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, preto nespĺňa podmienky prijateľnosti, keďže nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

10. Žalovaný listom zo dňa 12.01.2024 v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka vyzval zamestnávateľa žalobkyne na realizáciu zrážok zo mzdy alebo z iného príjmu žalobkyne na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, a to až do uspokojenia celej pohľadávky vo výške 5.965,13 eur.

11. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

12. V predjednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie širšieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladu, ktorým je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi od subjektu, ktorý za to zodpovedá.

13. V danom prípade súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo v konaní na tunajšom súde pod spis. zn. 19Csp/41/2024, teda splnila prvý predpoklad úspešnosti žaloby o priznanie primeraného zadosťučinenia. V predmetnom konaní súd jednoznačne konštatoval uplatnenie neprijateľnej zmluvnej podmienky pri uzatváraní zmluvy o úvere medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného.

14. Druhým predpokladom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je vymáhanie nároku od toho, kto za porušenie práva zodpovedá. Žalovaný v konaní namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu v konaní, keďže mal za to, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu porušeniu práva voči žalobkyňi. Ako už bolo uvedené vyššie, tunajší súd rozsudkom spis. zn. 19Csp/41/2024 zo dňa 03.03.2025 rozhodol v konaní proti žalovanému, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, ako súčasť Žiadosti o poskytnutie Bankomatky Quatro zo dňa 27.11.2012 je neplatná. Z odôvodnenia rozsudku a napokon aj žaloby je nepochybné, že žalovaný je právnym nástupcom VÚB, a.s., ktorá Žiadosť o poskytnutie Bankomatky Quatro so žalobkyňou pôvodne uzatvorila (táto skutočnosť nebola sporná ako v konaní vedenom pod spis. zn. 19Csp/41/2024, tak ani v tomto konaní). Pokiaľ žalovaný namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu v konaní, k tomu súd uvádza, že pripustením tvrdenia žalovaného, že by za porušenie práv žalobkyne nezodpovedal, keď on sám Dohodu o zrážkach zo mzdy ako súčasť Žiadosti neuzatvoril, by vznikla absurdná situácia, kedy by žalobkyňa nemohla nikdy žiadať primerané finančné zadosťučinenie. Totiž, právny predchodca žalovaného, ktorý Dohodu so žalobkyňou uzatvoril, nie je subjektom, proti ktorému žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo na súde, keďže už v čase konania vedeného na tunajšom súde pod spis. zn. 19Csp/41/2024 nebol nositeľom práv, ktoré singulárnou sukcesiou prešli na žalovaného. Zároveň by si žalobkyňa nemohla uplatniť primerané finančné zadosťučinenie ani od žalovaného, keďže on konkrétne nespôsobil, že zmluva uzatvorená jeho právnym predchodcom obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo viedlo k porušeniu práv žalobkyne. Súd sa preto stotožnil s právnym názorom žalobkyne, že žalovaný je v konaní pasívne legitimovaný, a to i napriek tomu, že on sám zmluvu so žalobkyňou neuzatváral. Je to z toho dôvodu, že žalovaný je subjekt, proti ktorému si žalobkyňa v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod spis. zn. 19Csp/42/2024 ako pasívne legitimovanému subjektu úspešne uplatnila právo, pričom žalovaný je právnym nástupcom VÚB, a.s., teda na neho prešli práva a povinnosti zo Žiadosti o poskytnutie Bankomatky Quatro, ktorej neoddeliteľnou súčasťou bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a je neplatná. Skutočnosť, že žalovaný sa stal subjektom, na ktorého prešli všetky práva

a povinnosti z jeho právneho predchodcu VÚB, a.s., vyplýva aj z predloženej Výzvy na realizáciu zrážok zo mzdy adresovanej platiteľovi mzdy (zamestnávateľovi) žalobkyne zo dňa 12.01.2024. Zároveň súd poukazuje na to, že sám žalovaný preukázateľne uplatňoval práva spojené s neplatnou Dohodou o zrážkach ako neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Porušením povinnosti právneho predchodcu žalovaného pri uzatváraní Dohody o zrážkach ako súčasti Zmluvy o úvere a konaním žalovaného, ktorý uplatňoval nároky prostredníctvom zamestnávateľa žalobkyne z neprijateľnej zmluvnej podmienky došlo k situácii, že napriek uzatvorenej zmluve s neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola žalobkyňa nútená brániť svoje právo v súdnom konaní, v opačnom prípade by došlo k uplatňovaniu Dohody o zrážkach zo mzdy a na jej základe k neoprávnenému vykonávaniu zrážok zo mzdy (rovnaký právny záver prijal napr. aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 19 CoCsp 8/2020 a v rozsudku sp. zn. 15 CoCsp 15/2020, ktoré ako ústavne udržateľné boli vyhodnotené uznesením Ústavného súdu SR, II. ÚS 97/2021-12). Je zrejmé, že ak by sa žalobkyňa nedomáhala súdnej ochrany, žalovaný by dobrovoľne neupustil od vykonávania zrážok z neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy. Preto súd dospel k záveru, že žalobkyňa splnila aj druhú podmienku priznania finančného zadosťučinenia, a to uplatnenie si ho od toho, kto za porušenie jej práva zodpovedá.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci žalobkyňa má právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Jediným predpokladom pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je, že spotrebiteľ si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, pričom úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje, preto nie je potrebné v konkrétnej veci preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany.

16. Vo vzťahu k samotnej výške finančného zadosťučinenia súd uvádza, že zákon neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Je preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Vo všeobecnosti je možné konštatovať, že pri určovaní výšky primeraného zadosťučinenia sa zohľadňujú rôzne kritériá, napr. intenzita a časové trvanie závažného konania, okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. Finančné zadosťučinenie má byť vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného. Na jednej strane má byť satisfakciou za stav, ktorý musel žalobca v dôsledku konania žalovaného strpieť, na druhej strane predstavuje sankciu postihujúcu žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závažne konal. Cieľom tohto nároku je predovšetkým odradiť dodávateľa od protiprávneho konania a súčasne pôsobiť preventívne na dodávateľa, aby dobrovoľne upustil, resp. nepokračoval v protiprávnom konaní a napravil jeho následky bez nutnosti podania žaloby spotrebiteľom.

17. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, súd konštatuje, že k zásahu do práv žalobkyne došlo tým, že bola nútená uzatvoriť zmluvu, ktorá obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku (Dohodu o zrážkach zo mzdy) a následne žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy na základe neplatnej Dohody o zrážkach. Preto bola žalobkyňa nútená domáhať sa neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému a zamestnávateľovi zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy. Za sumu zodpovedajúcu zmiernenému zásahu do práv žalobkyne súd považoval sumu 100,-eur ako primeranú náhradu za potrebu súdneho dovolania sa svojich nárokov. Súd žalobu nad rozsah priznaného plnenia považoval za nedôvodnú, nakoľko žalobkyňa žiadala priznať finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,-eur, čo odôvodňovala neustálymi obavami a strachom, ktorým čelila, pričom požadovanú sumu odvodzovala aj od ujmy, ktorá jej zo strany žalovaného hrozila. Súd má za to, že nakoľko zo strany zamestnávateľa žalobkyne nedošlo pred vydaním neodkladného opatrenia dňa 21.02.2024 k realizácii žiadnych zrážok zo mzdy žalobkyne a v konaní nebolo sporné, že žalovaný sa doposiaľ na úkor žalobkyne žiadnym spôsobom neobohatil, súdom priznaná suma dostatočne napĺňa funkciu satisfakčnú a zohľadňuje aj komplikácie žalobkyne spojené s uplatnením svojich nárokov. Napokon, v konaní nebolo tvrdené, ani preukázané, že by bolo

rozhodnuté o neplatnosti samotnej zmluvy o úvere, či jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti, teda zo strany právneho predchodcu žalovaného ani samotného žalovaného nedošlo k prijatiu častí dlžných súm neoprávnene a od doručenia výzvy zamestnávateľovi žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy (22.01.2024) do vydania neodkladného opatrenia (21.02.2024) neuplynul ani jeden mesiac, teda ekonomická a majetková neistota žalobkyne nemala dlhé trvanie.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, a to aj napriek tomu, že súd jej priznal len časť uplatneného nároku, keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu. Preto súd rozhodol tak, že žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne do 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).